

Skatten i Visby: 9 kr. 75 öre.

Årets höjning blir 25 öre.

Drätselkammarens statsförslag för nästa år är nu preliminärt klart. Den definitiva behandlingen och justeringen äger visserligen rum först nästa tisdag, men några nämnvärda ändringar i det nu föreliggande förslaget torde icke vara att vänta.

Med utgångspunkt från vad som hittills beslutats kan därför förutses, att utdebiteringen i Visby kommer att höjas från 9: 50 till 9: 75 kr. Av höjningen kommer 20 öre på den borgerliga kommunen och 5 på den kyrkliga därav 3 öre för skoländamål och 2 öre för kyrkliga ändamål. Hela det utdebiterade beloppet beräknas till 898,895 kr. 91 öre, varav 688,423: 15 kr. (7: 48 kr. pr skattekrona) på den borgerliga kommunens konto. Övriga utdebiteringar (motsvarande 2: 27 kr. pr skattekrona) ha tidigare beslutats av kyrkostämman.

Drätselkammaren har i möjligaste mån prutat på anslagskraven, enligt vad som meddelas därifrån. Att en skattehöjning likväl icke kunnat undvikas, beror till mycket stor del på stadens lån. Amorteringarna öka nämligen med 19,000 kr. De sex nya lånen, alla utom ett (rorande 8,000 kr. till inventarier i köttbesiktningabyrå) redan beslutade i år, uppgå till ej mindre än 130,965 kr., och amorteringsbeloppet för dem uppgå till c:a 10,000 kr.

Men även andra poster bidraga till skattehöjningen. Till fattigvården föreslås 7,000 kr. mera i år än i fjol trots att drätselkammaren pressat fattigvårdsstyrelsens anslagskrav, och för barnvården kräves en anslagsökning av 6,000 kr. Hamnen kräver stora pengar till förbättringsarbeten: färdigställande av Skeppsbrokajens norra del 31,440 kr., södra delen 20,000 kr., inre hamnens fördjupning till 5 m. 48,000 kr., breddning av körplanen å inre delen av norra vägbrytaren 5,000 kr., vartill komma härav föranledda spårömläggningar 13,000 kr. mot i år 2,000 kr. I gengäld beräknas en ökning av hamnavgifterna med 50,000 kr. till 250,000 kr. I hamnens stat beräknas ett ing-överskott på 92,000 kr. och ett utgående på 60,000 kr.

Renhållningsverket beräknas kosta nära 3,000 kr. mera på grund av minskade inkomster, och för vattenledningsverket beräknas utgifterna överstiga inkomsterna med 18,785 kr. (i år 18,050 kr.) på grund av beslutade nyanläggningar, ehuru vattenavgifterna tagits upp till 85,000 kr., d. v. s. 10,000 kr. mer än i år.

För elektricitetsverket har man däremot kunna räkna med oförändrat överskott, 40,000 kr. För fortsättning av arbetena med högspänningskabel mellan Drottensgatan och lasarettet samt med stadens ledningsnät har upptagits ett belopp av 30,000 kr. Verkets inkomster ha beräknats till 272,750 kr. varav 238,000 kr. från abonnenter mot i årets stat resp. 261,500 och 230,000 kr. Gatubelysningen har upptagits till 16,500 kr. (14,500).

För polisväsendet och fängsvården ha anslagen ökats från 84,000 till 66,900 kr.

Den nya stadsplanens närmaste följder, upprättande av nya kartor samt mättningsarbeten, betyda för nästa år en anslagshöjning med 1,850 kr., vartill kommer tryckning av nya kartor 3,900 kr.

Arbetslöshetsanlagan uppgå till 137,305 kr. och ha tidigare beslutats. Från beloppet bör emellertid dragnas dels 11,000 kr. (lånemedel), dels 65,595: 50 kr. (statsanslag).

Dyrkoststilläggen ha beräknats efter 20 proc. och max. 210 kr. pr år (i år resp. 21 och 204); levnadskostnadsindex 153 (154).

Anslagen till breddningen av nordligaste delen av S:t Hansgatan samt Drottensgatan, vilken nu tagit sin början, ha upptagits till 7,675 kr. Anslaget till dammbindningsmedel har höjts med 1,000 kr. till 4,000 kr.

Köttbesiktningebyråen beräknas kunna börja sin verksamhet den 1 april 1925. Dess stat slutar på 9,148 kr., varav 3,937: 50 kr. i arvoden. Besiktningavgifterna beräknas täcka samtliga utgifter.

De förbittrade tiderna speglar sig däri, att drätselkammaren ansatt sig kunna sänka summan för avkortningar från 25,000 till 25,000 kr.

Ingående överskottet i huvudstaten har upptagits till 71,633: 20 kr., och för oförutsedda utgifter har reserverats 87,666: 50 kr.

Till sist bör tilläggas, att skatteunderlaget i staden sänkts med nära 600 skattekroner, vilket ju även inverkat på skattesatsen. Hade

emellertid staden icke haft en face-ringsexpert i arbete, skulle skatteunderlaget ha sänkts med ytterligare c:a 1,200 skattekroner, vilket i sin tur betydligt, att skatten torde ha blivit 9: 90 kr.

Beträffande ett par specialförslag hänvisa vi till särskilda notiser.

Muller om buller.

En fråga, som regelbundet återkommer i den offentliga diskussionen med några års mellanrum, är titel- och tilltalsfrågan, städes utnyttjande dels i ett beklagande av att vi i ölkhet med andra folk icke ha något allmänt tilltalsord och dels i en uppmaning att lägga oss till med Ni som en motvarighet till De, Sie, you, vous och vad i övrigt de bekväma möjligheterna i andra språk hela. I dagarna har från pedagogiskt håll en ny framstöt i form av en broschyr gjorts till förmån för Ni som tilltalsord, och man synes vara i färd med att knäpa ihop en masspetition för samma ändamål.

I min ungdom var uppmaningen »Använd tilltalsordet Ni!» en stereotyp fras i tidningarna vid sidan av »Sända gångbanorna!», »Gå på vänster trottoar!», »Svärj icke!» m. fl. förträffliga »sederegler.» Det synes dock vara förenat med en del svårigheter att få resonans för maningen att begagna Ni vid tilltal i detta ganska titelsjuka land. Man har givit ordet en viss respektlös innebörd, som bäst belyses genom exempel: Vasani? Det skall Ni säga! En så'n som Ni! Jaså, Ni tycker det! Hör nu Ni, där! — Byt ut Ni mot t. ex. »herra» eller »min herre» i dessa exempel, så framstår oneligen denna respektlöshet. Kan man eliminera bort denna i det ur praktisk språklig synpunkt förträffliga lilla ordet Ni, är vägen till dess allmänna införlivande i vårt dagliga tal jämnad. Hur skall detta ske? Jo, därigenom att de som ha »förmåliga» titlar acceptera Ni som tilltalsord. Om herr generaldirektören, herr justitierådet, herr statssekreteraren, herr undervisningsrådet och herr generalkonsulin låta tilltala sig med Ni, komma också herr vattenrättsnämndsmannen, herr sinnessjukhusassalomanen, herr bokhandelsmedhjälparen o. kanske rent av även fru överstekammarjunkarens ankan också att göra det. Men det kommer att ta tid. Minst en generation. Ty, som sagt, vi leva i ett land, där man ganska snålt håller på sina titlar. Denna omständighet kommer icke minst till synes vid »titlarnas bortläggande», som i regeln är en högst allvarlig och innehållsrik akt.

Den önsinnet och respektfulla vördnad för titlar, som utmärker svenska folket, möta vi ideligen belegg på.

Det berättas om en kapten, som blev änkeman, att han på sin hustrus gravvård lät inpränta: Här vilar — — —, maka till kapten X. Några år därefter blev han major och några år senare överstelöjtnant, men för var gång han befordrades ändrades inskriptionen på hustruns gravvård i vad den avsåg den efterlämnade makens titel. För övrigt återspeglas vår månhet om korrekta titlar ganska väl på kyrkogårdarnas gravvårdar, även om man i allmänhet inte går till samma utförlighet som vid ett fall, där man upplystes om att den i graven vilande var »korpralsänkan vid livgardet till häst — — —».

Då och då dyker det upp ett spörsmål på huvudstadstidningarnas insändareavdelning, som i regel diskuteras med djupt allvar: frågan om doktorinnetiteln och vilka som synes vara berättigade till den. Jag skall icke nu gå in på denna delikata fråga. Dess ommämnande får tjänstgöra som övergång till följande lilla, kvinnotitel frågan belysande episod.

Den häromåret bortgångne auktionsförvärfaren Hugo Pettersson i Visby hade sinne för vardagslivets lustigheter och var under sina auktioner i regeln mycket underhållande på grund av sin snabbhet i tanke och tunga.

När han efter ett inrop en gång väände sig mot protokollföraren och sade »fru X», d. v. s. namnet på den som skulle antecknas för inropet, korrigerade denna: »ryttmästarinnan X.»

— Ryttmästarinnan X. repeterade Hugo P., väänd mot protokollet.

Efter nästa klubbtag sporde P. vem den ropades röst var, då en kvinnostjärna svarade:

— Lovisa Karlsson, hustru till ställkarlen A. Karlsson (varpå be- stadsadressen angavs).

— Ja, fortsatte P., väändade sig mot protokollet: s t a l l m å s t ä r i n n a n Lovisa Karlsson.

Då gick ryttmästarinnan X.